

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: V. J.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: Magistrát města Zlína
sídlem náměstí Míru 12, 761 40 Zlín

o žalobě na ochranu proti nečinnosti Magistrátu města Zlína v řízení vedeném pod sp. zn. MMZL 067880/2021-StZ-PŘ-OOSA-1319/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajský soud obdržel dne 1. 8. 2022 žalobu na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se žalobce domáhá uložení povinnosti žalovanému vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMZL 067880/2021-StZ-PŘ-OOSA-1319/2021.
2. Žalovaný vydal dne 23. 6. 2021 příkaz pod č. j. MMZL 114374/2021, jímž uznal žalobce vinného ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 20. 4. 2021 v 00:54 hodin jako provozovatel motorového vozidla reg. zn. X ve Zlíně, místní části Pršténě, na silnici I. třídy č. 49, na tr. Tomáše Bati nezjištěný řidič motorového vozidla uvedené reg. značky překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, neboť mu byla Městskou policií Zlín kamerovým systémem zn. CAMEA naměřena průměrná rychlost jízdy 79 km/h. Nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou pro jízdu v obci na 50 km/h překročil nejméně o 26 km/h. Za tato jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Příkaz byl žalobci doručen poštou dne 25. 6. 2021.

3. Prostřednictvím datové schránky zmocněnce žalobce, Ing. M. J., podal žalobce proti citovanému příkazu dne 1. 7. 2021 odpor. Dne 7. 7. 2021 pak shodným způsobem (prostřednictvím datové schránky M. J.) byla žalovanému adresována zpráva, jejíž přílohou byla kopie plné moci žalobce. Tato plná moc je ve správním spisu vytištěna na č. l. 32 a není zde podpis zmocněnce. Vyrozuměním ze dne 14. 7. 2021, č. j. MMZL 131071/2021, žalovaný vyzval zmocněnce i žalobce, aby ve lhůtě 5 dnů od jeho doručení odstranili nedostatky podání ze dne 1. 7. 2021, konkrétně řádnou plnou moc k podanému odporu, neboť původní dokument (datová zpráva) byl autorem zabezpečen tak, že s ním kromě něj nemohl nikdo manipulovat. Dokument byl určen pouze pro prohlížení, nikoliv pro tisk nebo kopii. O nedostacích dané plné moci byl ostatně žalobce, resp. zmocněnec žalobce vyrozuměn již dne 14. 5. 2021, resp. 17. 5. 2021 (vyrozumění č. j. MMZL 085174/2021). Na výzvu žalovaného ze dne 14. 7. 2021 žalobce ani zmocněnec žalobce nijak nereagovali. Příkaz tak dle žalovaného nabyl právní moci dne 8. 7. 2021.
4. Dne 27. 6. 2022 podal žalobce zastoupený Ing. M. J. ke Krajskému úřadu Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného ve výše uvedené věci. Dle tvrzení žalobce byla totiž žalovanému předložena zmocnitelem vlastnoručně podepsaná plná moc a opačné tvrzení žalovaného není pravdivá, stejně jako tvrzení o zašifrovaném dokumentu ze dne 1. 7. 2021. Žalovaný tak měl vydaný příkaz zrušit, pokračovat ve správním řízení a v zákonné lhůtě vydat rozhodnutí, což se ovšem nestalo. K dotazu krajského soudu krajský úřad sdělil, že usnesením ze dne 15. 8. 2022, č. j. KUZL-68479/2022, žádosti žalobce nevyhověl, neboť předmětná plná moc nebyla žalobcem podepsána

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Ve včas podané žalobě žalobce zopakoval průběh řízení před žalovaným a krajským úřadem. Namítl, že závěr žalovaného je nepravdivý, neboť žalovanému byla dne 7. 7. 2021 předložena řádná plná moc, stejně tak nemá povědomí o tom, že by mělo být elektronické podání ze dne 1. 7. 2021 být jakýmkoliv způsobem zašifrováno. K tomu žalobce uvádí, že dokument je elektronicky podepsán, a to právě proto, aby s ním nikdo nemohl manipulovat; to je ostatně účelem existence elektronického podpisu. Tvrdí-li žalovaný, že dokument je určen jen pro prohlížení, pak z toho vyplývá jediný závěr, a sice že dokument je zobrazitelný uživatelsky vnímatelným způsobem; stran archivace dokumentu sám žalovaný tvrdí, že vede spis i v elektronické podobě, z čehož vyplývá, že může dokument bez obtíží též archivovat. Žalobce má tedy za to, že proti příkazu podal řádný a včasný odpor, žalovaný měl tudíž pokračovat v řízení a ve lhůtě 60 dnů vydat rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný stále meritorní rozhodnutí ve věci nevydal, ač k tomu byl v zákonné 60denní lhůtě počítané ode dne doručení příkazu povinen. Nápravu nezajistil ani krajský

úřad, neboť tento o podané žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného v době před podáním žaloby nerozhodl.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný má za to, že nikterak nepochybil. V tomto případě žalobce a jeho údajného zmocněnce vyzval k předložení plné moci. Žalovaný žalobce i jeho údajného zmocněnce Ing. M. J. vyrozuměl o podání nepřipustného odporu, neboť nebylo prokázáno, že by byl zástupcem žalobce. Na toto vyrozumění nebyla nijak reagováno.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud se, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, zabýval tím, zda lze dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že žaloba **není důvodná**.
8. Předmětem sporu nyní projednávané věci tvoří otázka, zda podaný odpor ze dne 1. 7. 2021 byl řádným a bezvadným či nikoliv. Spornou je jednak povaha onoho elektronického podání, kdy se jednalo o dokument, který byl zabezpečen vysokým šifrováním, které bránilo manipulaci (tisk či ukládání kopie) s ním, jednak náležitosti plné moci doručené žalovanému dne 7. 7. 2021, na kterou žalovaný nijak nereagoval.
9. Pro posouzení těchto otázek, resp. pro posouzení podstaty věci, tedy, zda byl a je žalovaný v předmětném řízení nečinný, je dle krajského soudu klíčové posoudit procesní postup žalovaného v souvislosti s odstraňováním vad předmětného podání, které žalobce považuje za řádně podaný odpor proti citovanému příkazu, na jehož základě měl žalovaný pokračovat v řízení a ve lhůtě 60 dnů vydat rozhodnutí ve věci samé (obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2022, č. j. 55 A 6/2022-35). Jak již bylo výše rekapitulováno, žalovaný setrvává na svém stanovisku, že předmětné elektronické podání (odpor), kdy se jednalo o dokument, který byl zabezpečen vysokým šifrováním, které bránilo manipulaci (tisk či ukládání kopie) s ním, nebylo lze považovat za řádně podaný odpor. Vedle toho nedostatky vykazovala i žalobce předkládaná plná moc. S cílem tyto nedostatky odstranit ještě v průběhu správního řízení žalovaný žalobci, resp. jeho údajnému zmocněnci opakovaně adresoval výzvy (vyrozumění) o nedostacích žalobcem učiněného podání (odporu) i přikládané plné moci.
10. Krajský soud tento postup žalovaného za zcela správný a přiklání se k jeho názoru ve vyjádření k žalobě, že naopak žalobce, resp. jeho zmocněnec zaujali zcela pasivní procesní postoj, kdy na výzvy a snahu žalovaného součinnost nikterak nereagovali. Uvedené platí zejména pro snahu žalovaného o odstranění nedostatků onoho elektronického podání, kdy se jednalo o dokument, který byl zabezpečen vysokým šifrováním, které bránilo manipulaci (tisk či ukládání kopie) s ním. Z obsahu správního spisu se totiž rovněž podává, že žalovaný předtím, než vyzýval žalobce k odstranění těchto nedostatků, připsal ze dne 13. 7. 2021, č. j. MMZL 129331/2021, požádal Magistrát města Zlína, odbor spisové a archivní služby o součinnost, na kterou oslovený správní orgán reagoval podáním ze dne 14. 7. 2021, v němž žalovanému sdělil, že z důvodu zabezpečení vysokým šifrováním nelze v současné době s dokumentem provádět žádné operace, nelze jej konvertovat, kopírovat, tisknout. Stejně tak nelze u předmětného dokumentu ověřit platnost el. podpisu a nelze tedy bez pochybností určit, zda dokument skutečně podepsala ta osoba, která jej odeslala datovou zprávou. V návaznosti na takto vyhodnocené nedostatky žalovaný adresoval žalobci i zmocněnci výzvu k jejich odstranění s poučením, že se nejedná o řádně podaný odpor, který tak nevyvolává žádné právní účinky. K jejich odstranění stanovil lhůtu 5 dnů

ode dne doručení daného vyrozumění. žalobce nicméně i přes takto explicitně vyjádřené nedostatky na uvedenou výzvu nikterak nereagoval.

11. Pokud jde o nedostatky plné moci, žalobce setrvává na svém závěru, že žalovanému dne 7. 7. 2021 doručil řádnou plnou moc, podepsanou zmocnitelem, nicméně žalovaný na ní nikterak nereagoval, když jej v citovaném vyrozumění ze dne 14. 7. 2021 vyzýval k odstranění jejích nedostatků. Krajský soud k této otázce uvádí, že k prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka zpravidla postačí plná moc předložená v kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda byla účastníkem řízení skutečně udělena. V takovém případě si správní orgán vyžádá plnou moc v originále nebo její ověřenou kopii (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005–65, nebo ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26). Ačkoliv to žalovaný v citované výzvě blíže nekonkretizoval, z jeho obsahu je patrné, že žalobcem (zmocněncem) předložená kopie plné moci dle žalovaného vykazuje vady, k jejichž odstranění žalobce, resp. zmocněnce žalobce řádně vyzval. Ani na tuto výzvu nicméně žalobce nijak nereagoval.
12. Lze tedy shrnout, že považoval-li žalovaný odpor za nepřipustný jednak z toho důvodu, že z důvodu zabezpečení vysokým šifrováním nebylo lze s elektronickým podáním ze dne 1. 7. 2021 provádět žádné operace provádět žádné operace (nebylo jej možné konvertovat, kopírovat, tisknout na plné moci), stejně tak nebylo lze u předmětného dokumentu ověřit platnost el. podpisu, jednak z důvodu nedostatků jím předkládané kopie plné moci, je jeho procesní postup i závěr správný a podaný odpor lze z těchto důvodů považovat za nepřipustný. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný nebyl v předmětném řízení nečinný, a proto žalobě nevyhověl.
13. Pokud žalobce v žalobě závěrem uvedl, že nedává souhlas se zveřejněním rozsudku v jeho věci na webu Nejvyššího správního soudu s jeho iniciálami, pak tento požadavek žalobce zjevně nemá žádnou souvislost s tvrzenou nečinností, a nemůže být proto důvodem pro vyhovění žalobě. Soud se proto touto částí žaloby blíže nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

14. Na základě uvedených skutečností soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Nadto žalovaný náhradu nákladů řízení ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. listopadu 2022

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu